

ГЕОРГИ КОНОВСКИ КОЛЕДНА ЕЛХА

chitanka.info

Аз съм коледна елха. Професионална — зелена, рошава, свежа, красива. Доскоро бях професионално иглолистно дърво — част от природния озонатор, важен воин във вселенския кръговрат на веществата, закрилник на планината, животните — колкото са оцелели, хората. После за малко да стана професионална дървесина. Но точно секачите се бяха засилили с брадвата към нашата долинка и... Гръм падна от ясното небе право в купа им. Та разхвърчаха се брадви, дървари, горски, банкноти, модернизирани миналогодишни разрешителни.

И случайните хора от лесничейството изведнъж станаха много загрижени, та разрешиха на някаква фирма да добие и продаде в града двадесет елхички — дар за децата. Натовариха ни нас — двеста дървета, в големия камион. По пътя на два пъти ни спираха и ние бързо се трансформирахме — първия път в изгоряла дървесина, втория път в малки елхички, дарение от някакво НПО за сирачета...

После ни изкараха на една поляна в градския парк и след два дни отслабване на бройката по документи — едната я отнесоха в някакво детско учреждение, а останалите поехме по пътя си...

Сега съм главен празнуващ Коледата. Най-напред бях сложена по средата на голямата маса, но после домакините решиха да освободят място за съществени неща и ме замениха с чинии, чаши и прибори. Мен ме туриха в ъгъла. Понякога идваха дечица, но после или изпозаспаха, или ги пратиха да гледат нещо си на айфони и компютри.

Масата, както ви казах, е голяма. Много голяма. А от прослушаните сутринта предавания по съседа ми — телевизора, останах с впечатлението, че празникът е посветен на вярвания, морал, някакви човешки ценности. И тази вечер хората не толкова ядат и пият, а честват, прекланят се, побратимяват се, просто си общуват...

Оказа се пак реклама...

Наистина, като ме махнаха от масата, на моето място сложиха съдинки с постни ястия. Цели седем. Аз съм елха, храня се със земни сокове и слънчева светлина. Обаче, мислех — хората също ще се посветят на земното и небесното...

Не познавам хората. Сега не само си признавам, но и съжалявам за наивността си на младо дръвче...

Дойдоха гостите, заблестяха светлините по играчките ми, заискриха свещите по мен...

И откъм кухнята тръгна религиозната процесия... Подноси, тави, чинии... Цяло прасенце, пилешки мръвки, пържоли, наденици, суджуци, сланина, филета... И — торта, сладкиши, бонбони... Плюс цяло буренце с вино, бъклица с шотландска ракия, друга със сливова, камари кутии с бира...

Завихри се празненството на ценностите и вярата...

Не това, което си представях от разказите на телевизора до мен...

Атмосферата стана волна, въздухът се сгъсти — не само от цигарите, започнаха да падат глави в салатите и гарнитурите...

Натам не зная какво е...

Не издържах. Изсъхнах...

По-добре фурнир, отколкото параван на човешката норма.

Все пак — коледна елха съм. Дърво. Неразбиращо нищо от хората и морала им...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.